

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Marcely Uhříčkové ve věci

navrhovatele:

R. S.

bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Michalem Svatoněm
sídlem Vinohradská 2133/138, Praha

proti

odpůrci:

město Řevnice

sídlem nám. Krále Jiřího z Poděbrad 74, Řevnice

zastoupen advokátem Mgr. Davidem Zahumenským
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu města Řevnice, schváleného zastupitelstvem obce dne 5. 9. 2022,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce odpůrce, advokáta Mgr. Davida Zahumenského.

Odůvodnění:

Vymezení věci a podání účastníků

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

1. Navrhovatel se návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení opatření obecné povahy označeného v záhlaví (dále jen „napadené OOP“) v části týkající se pozemků p. č. XA, XB a XC v katastrálním území X (dále jen „dotčené pozemky“), a to konkrétně v rozsahu vymezení koridoru pro dopravní stavbu – přeložku silnice II/116 (dále jen „koridor“).
2. Navrhovatel předně uvedl, že nezpochybňuje zařazení jeho pozemků do lokality se způsobem využití území „VÝROBA A OBCHOD“. Dále uvedl, že dle dosavadního územního plánu Řevnic (vydaného obecně závaznou vyhláškou č. 2/1997 ve znění pozdějších změn; dále jen „dosavadní územní plán“) bylo na severní části dotčených pozemků vedeno ochranné pásmo pro možné umístění veřejné komunikace, s čímž souhlasil. V napadeném OOP je však veden koridor přes střed dotčených pozemků. Bez zjevného důvodu došlo k odchýlení se od původního záměru, který by nebyl v rozporu s oprávněnými zájmy žalobce dotčené pozemky využívat. Odpůrce žádným způsobem nezduvodnil, proč je veden koridor přes dotčené pozemky a z jakého důvodu provedl změnu oproti dosavadnímu územnímu plánu, který dotčené pozemky uvedeným způsobem nezatěžoval. V napadeném OOP pak zcela chybí zmínka o způsobu, jakým má stavebník komunikace získat právo k užívání dotčených pozemků v rozsahu nezbytném pro realizaci komunikace. V absenci řádného odůvodnění navrhovatel spatřuje nezákonnost příslušné části napadeného OOP. Právě způsob umístění koridoru představuje zkrácení práv navrhovatele, jelikož na dotčených pozemcích nemůže realizovat stavební záměry jinak přípustné pro daný způsob využití území. I s ohledem na skutečnost, že se odpůrce bezdůvodně odchýlil od původního záměru, má navrhovatel za to, že jím sporovaná část napadeného OOP je nezákonná, jelikož porušuje zásadu proporcionality, neboť nepřiměřeně a bezdůvodně zasahuje do jeho vlastnického práva k dotčeným pozemkům. Ve vztahu k přezkumu zásady proporcionality navrhovatel uvedl, že v době nabytí účinnosti napadeného OOP nebyl vlastníkem dotčených pozemků. S ohledem na rozsah zásahu do vlastnického práva má navrhovatel za to, že by se soud měl otázkou proporcionality zásahu zabývat.
3. Navrhovatel rovněž poukázal na to, že odpůrce v rámci vypořádání námitek (konkrétně námitky č. 36) změnil rozsah koridoru s ohledem na možný zásah do vlastnických práv vlastníků pozemků. Z uvedeného vyplývá, že odpůrce byl objektivně schopen vymezit užší koridor tak, aby stavebně odpovídal jeho požadavkům, přesto se v případě navrhovatele rozhodl na úkor práv navrhovatele vymezit koridor širší, a tím výrazněji zasáhl do jeho vlastnického práva. Současně postupoval odpůrce diskriminačně, když ve prospěch jednoho dotčeného vlastníka koridor zúžil a ve prospěch navrhovatele obdobným způsobem nepostupoval.
4. Odpůrce ve vyjádření k návrhu odkázal na obsah napadeného OOP s tím, že řešení přijaté v napadeném OOP plně respektuje požadavky Zásad územního rozvoje Středočeského kraje (dále jen „ZÚR“) a jeho odůvodnění je vzhledem k naprosté pasivitě vlastníka (navrhovatele) více než dostatečné. Napadené OOP zpřesňuje koridor pro uvedenou dopravní stavbu. Dovolává-li se navrhovatel řešení, které je obsaženo v dosavadním územním plánu, je nutno zdůraznit, že od doby jeho vydání a změny v roce 2005 došlo k vydání ZÚR, kterou je nutno plně respektovat a skrze územní plán zpřesnit koridory v ní obsažené. Záměr bude samozřejmě zpřesňován v dalších navazujících řízeních, vymezení koridoru ještě neznamená

přesné vedení tělesa komunikace. Odpůrce se ovšem od řešení zvoleného v ZÚR nemůže odchýlit.

5. Odpůrce dále uvedl, že pokud jde o stručné tvrzení navrhovatele o diskriminaci ve vztahu k jiné ploše, kde došlo k zúžení koridoru, bylo tak učiněno na základě námitky dotčeného vlastníka s ohledem na existující stavební povolení.

Podmínky řízení

6. Soud ověřil, že návrh na zrušení napadeného OOP byl podán včas (§ 101b odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 101a odst. 1 s. ř. s.) a obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti (§ 37 odst. 2 a 3 a § 101b odst. 2 s. ř. s.).
7. Navrhovatel svou legitimaci k podání návrhu dovozuje z vlastnictví dotčených pozemků v katastrálním území Řevnice, které soud ověřil v katastru nemovitostí (list vlastnictví č. 2469). Mezi účastníky není sporu o tom, že jde o pozemky, které jsou napadeným OOP regulovány. Aktivní návrhové legitimaci navrhovatele není na újmu, že proti předmětnému regulativu neuplatnil námitky v řízení o územním plánu [viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, č. 2215/2011 Sb. NSS].
8. Podáním ze dne 25. 10. 2023 se do řízení jako osoba zúčastněná na řízení přihlásila společnost SPV Řevnice s.r.o. Své postavení osoby zúčastněné na řízení dovozovala z vlastnictví pozemků parc. č. XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK a XL v katastrálním území X. Tyto pozemky se však nacházejí na opačném konci obce ve velké vzdálenosti od pozemků navrhovatele a společnost SPV Řevnice s.r.o. ve svém podání neuvedla, v čem by mohla být na svých právech dotčena zrušením vymezení koridoru na pozemcích navrhovatele. Soud proto dospěl k závěru, že jí postavení osoby zúčastněné na řízení nenáleží, přičemž o této otázce samostatně nerozhodoval, jelikož takové rozhodnutí se v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nevydává (§ 101b odst. 4 s. ř. s.).

Skutková zjištění plynoucí z předložené dokumentace

9. V dosavadním územním plánu byl koridor vymezen přes severní část dotčených pozemků. Dne 7. 12. 2012 vydalo Zastupitelstvo Středočeského kraje ZÚR, přičemž z výkresu č. 12 – Plochy a koridory nadmístního významu je patrné, že koridor je veden přes podstatnou část pozemků navrhovatele.
10. Zadání napadeného OOP bylo schváleno dne 15. 9. 2014. Na základě schváleného zadání byl zpracován návrh napadeného OOP. Společné jednání se konalo dne 14. 6. 2016. Veřejné projednání návrhu napadeného OOP se konalo dne 15. 1. 2018. Opakované veřejné projednání návrhu napadeného OOP se konalo dne 7. 9. 2021. Podle vyhodnocení výsledků projednání byl návrh územního plánu upraven. Upravený návrh byl v rozsahu těchto úprav projednán na druhém opakovaném veřejném projednání dne 12. 5. 2022. Koridor se v části vedené přes pozemky navrhovatele po celou dobu projednávání nezměnil. Ve vztahu k dotčeným pozemkům nebyly v průběhu procesu pořizování podané žádné námitky či připomínky. Ve vztahu ke koridoru byla podána námitka vlastníkem pozemků parc. č. XM, XN, XO a XP v katastrálním území X, v níž vlastník žádal o posunutí koridoru, jelikož koridor zasahoval na hranice pozemku ve vlastnictví namítajícího parc. č. XM, kde je vydané platné stavební povolení na stavbu rodinného domu, který bude umístěn na východní hranici zakresleného koridoru.

11. Dne 5. 9. 2022 zastupitelstvo odpůrce usnesením rozhodlo o vydání napadeného OOP. Vydání bylo oznámeno veřejnou vyhláškou ze dne 22. 9. 2022. Veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce pořizovatele od 22. 9. 2022 do 7. 10. 2022 a v téže době byla zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.
12. V napadeném OOP je koridor vymezen přes prostřední část dotčených pozemků. K vymezení koridoru textová část napadeného OOP uvádí, že je v souladu se ZÚR vymezen koridor pro přeložku silnice II. třídy II/116 odvádějící tranzitní dopravu mimo zastavěné území města. Rovněž je vymezen koridor pro umístění VPS: VPS-5/D.25 koridor pro umístění VPS pro stavbu přeložky silnice II/116 včetně souvisejících staveb. V odůvodnění je uvedeno, že *„Územní plán stanovuje koncepci dopravní infrastruktury. Přeložka silnice II/116 je územním plánem přejata z ÚPSÚ Řevnice a Zásad územního rozvoje Středočeského kraje. Územní plán jen drobně upravuje šíři koridoru tak, aby byla budoucí komunikace vhodněji začleněna do krajiny. V rámci územního řízení záměru přeložky komunikace II/116 bude požadováno zpracování hlukové studie s vyhodnocením hluku z provozu přeložky na stávající i budoucí obytnou zástavbu. Přeložka silnice II/116 je ze ZÚR přejata do územního plánu jako koridor pro dopravní stavbu a s ní související doplňkové stavby. V rámci vyšších územně plánovacích dokumentací se navrhuje vybudování obchvatu silnice II/115 a propojení této silnice s II/116. Dojde k přemostění výškových rozdílů a křížení komunikací se přenesse z centra města na jeho okraj. V územním plánu je obchvat včetně propojení silnic II/115 a II/116 navržen jako koridor pro umístění VPS. Koridor byl převzat ze ZÚR a drobně upraven tak, aby trasa nové komunikace lépe odpovídala terénním konfiguracím území“*. V odůvodnění vymezení veřejně prospěšných staveb, u kterých lze práva k pozemkům vyvlastnit, je uvedeno: *„koridor pro umístění VPS (VPS-5/D.25): koridor pro umístění VPS pro přeložku silnice II/116 je povinně přejat z nadřazené územně plánovací dokumentace. Vzhledem k tomu, že v současné době není známo přesné vedení dopravní stavby a umístění souvisejících staveb, je vymezen pouze koridor pro VPS. Pro umístění přeložky silnice II/116 bude požadována hluková studie. VPS bude zpřesněna v dalších stupních projektové dokumentace pro dopravní stavbu. Odůvodnění této stavby přesahuje rámec území řešeného tímto územním plánem“*.
13. Součástí napadeného OOP je rovněž rozhodnutí o námitkách. K námitce č. 36 je uvedeno, že se námitce vyhovuje a koridor byl lokálně zúžen, aby nezasahoval na parcely ploch UK – usedlosti v krajině. Zpřesnění bylo provedeno s ohledem na soukromé zájmy v území podle § 18 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Platné stavební povolení je tak plně respektováno.

Posouzení návrhu soudem

14. Při přezkoumání napadeného OOP soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl ke dni jeho vydání (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Při rozhodování byl soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.).
15. O návrhu rozhodl soud bez jednání, neboť účastníci k výzvě soudu vyjádřili souhlas s tímto postupem (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl, vycházel pouze z obsahu předloženého správního spisu.
16. V projednávané věci je rozsah věcného přezkumu podstatně ovlivněn tím, že navrhovatel ani jeho právní předchůdce proti omezení možnosti využití svých pozemků nebrojil při přijímání opatření obecné povahy (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, bod 23 a část III.2). Navrhovatel přitom neuvedl žádné důvody,

kteřé by bránily v podání námítky proti návrhu územního plánu. Skutečnost, že v době projednávání napadeného OOP nebyl navrhovatel vlastníkem dotčených pozemků (kterou navrhovatel navíc ani neprokázal), není pro posouzení věci relevantní, jelikož nabytím dotčených pozemků vstoupil navrhovatel do právního postavení svého předchůdce a lze mu tedy přičítat i pasivitu předchozího vlastníka dotčených pozemků.

17. Jak konstatoval NSS v rozhodnutí ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, „v případě přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy (podle § 101a a násl. s. ř. s.) z hlediska jeho proporcionality není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu na jedné straně a ochrany vlastnictví navrhovatelů na straně druhé, pokud tuto úvahu před ním neprovedl z důvodu zaviněné pasivity navrhovatelů příslušný správní orgán. Takovýto postup by byl rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace. (...) Nepodáním připomínek k otázce přiměřenosti zásahu do práv navrhovatelů napadeným opatřením obecné povahy (tedy k otázce proporcionality) bez objektivních důvodů se účastníci sami zbavili možnosti, aby jejich připomínky byly náležitě vypořádány správním orgánem a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.“
18. V rozsudku ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016-35, NSS vysvětlil, že proporcionalita opatření obecné povahy nemůže být předmětem soudního přezkumu, nemohla-li pro nedůvodnou pasivitu navrhovatele být posouzena v průběhu pořizování daného opatření obecné povahy. Soud se pak dříve neuplatněnou námitkou nepřiměřenosti zásahu do práv vlastníka zabývá jen v případech, kdy zásah do vlastnického práva musel být pořizovateli již v době přípravy územního plánu zcela zjevný a jedná se o zásah dosahující značné intenzity, blížící se vyvlastnění dotčených nemovitostí. Soud dále odkazuje na přehled judikatury NSS k této otázce, která je v uvedeném rozsudku shrnuta, a rovněž na rozsudek ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019-38.
19. Obdobně omezená je rovněž možnost soudu posuzovat přezkoumatelnost napadeného OOP. K tomu lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 Aos 3/2013-29, ve kterém uvedl, že „nelze souhlasit s krajským soudem v tom směru, že pouhé začlenění pozemku do určité plochy v předchozím územním plánu zakládá jeho vlastníkovu právní nárok, aby seznal z odůvodnění nového územního plánu konkrétní důvody pro odlišné účelové určení daného pozemku, resp. jeho začlenění do jiné plochy (jiná situace by byla, pokud by vlastník pozemku tento dosavadní potenciál využití svého pozemku úspěšně transformoval např. do podoby rozhodnutí o umístění stavby, které by pak bylo nutno při přípravě nového územního plánu zohlednit). Nelze zde pomíjet procesní pasivitu stěžovatele během přípravy územního plánu, jejíž důvody sice v kasační stížnosti naznačil, nicméně nijak svá tvrzení nedoložil. Na základě podané námítky či připomínky by samozřejmě byl pořizovatel územního plánu povinen zařazení určitého pozemku do určité funkční plochy podrobně odůvodnit. Teprve v reakci na navrhovatelovu námitku tak mohl např. upřesnit, proč v určitém místě byla vymezena určitá funkční plocha, ačkoliv v sousedství byla vymezena jiná. Bez toho, že by odpůrce dostal na základě podané námítky či připomínky možnost provést konkrétní zdůvodnění určité odlišnosti, nemůže soud z pouhé existence této odlišnosti bez dalšího dovozovat libovůli či nerovné zacházení s vlastníky pozemků“.
20. Jelikož byl navrhovatel, resp. jeho právní předchůdce v průběhu celého procesu pořizování napadeného OOP zcela pasivní, neměl odpůrce důvod se jeho pozemky podrobněji zabývat, a nelze mu proto vyčítat, že tak nečinil. Napadené OOP by za dané situace mohlo být

zrušeno pro nepřezkoumatelnost toliko tehdy, pokud by z jeho odůvodnění (a z dalších dokumentů vzniklých v procesu pořizování) nebylo vůbec zřejmé, proč odpůrce k provedené změně přistoupil. Z napadeného OOP jsou však důvody pro vymezení koridoru zřejmé. Důvodem bylo vymezení koridoru v nadřazené územně plánovací dokumentaci, a sice v ZÚR. Takové odůvodnění je v případě, kdy není v průběhu procesu pořizování provedené vymezení zpochybněno, zcela dostatečné. K tomu soud dodává, že navrhovatel ani sám nenamítá, že by snad byl koridor veden mimo oblast vymezenou v ZÚR. Namítá-li v této souvislosti navrhovatel, že v napadeném OOP není uvedeno, jak má stavebník komunikace získat právo k užívání dotčených pozemků pro účely realizace komunikace, pak soud předně uvádí, že tato otázka nemusela být vůbec předmětem odůvodnění. Navíc z napadeného OOP je zřejmé, že přeložka silnice II/116 byla zařazena mezi veřejně prospěšné stavby, pro něž je možné potřebné pozemky vyvlastnit.

21. Navrhovatel rovněž namítl neproporcionalitu napadeného OOP. Zde soud opět připomíná, že jeho možnosti jsou značně omezeny pasivitou navrhovatele v průběhu procesu pořizování. V projednávané věci sice dochází k poměrně závažnému zásahu do vlastnického práva navrhovatele, jelikož na části pozemků navrhovatele je dle napadeného OOP veden koridor, nicméně se tak stalo za situace, kdy po dobu cca 20 let nebyl navrhovatel na těchto pozemcích stavebně nijak aktivní (žádné stavební záměry na předmětných pozemcích navrhovatel ani netvrdí), ač mu to dosavadní územní plán umožňoval (koridor byl vymezen v menší části dotčených pozemků). Za této situace není důvodu, aby se soud zabýval námitkou nepřiměřenosti napadeného OOP, pokud sám navrhovatel, resp. jeho právní předchůdce nepokládal za potřebné tuto otázku během procesu pořizování zmínit. K tomu soud rovněž pokládá za nezbytné uvést, že přes pozemky navrhovatele byl koridor vymezen již v dosavadním územním plánu, došlo pouze ke zvětšení plochy, kterou koridor zabírá – intenzita zásahu do vlastnického práva tak není srovnatelná např. se situací, kdy původně zastavitelný pozemek je zcela vyřazen ze zastavitelných ploch. Navíc koridor svým vymezením odpovídá ZÚR, proti kterým navrhovatel ani netvrdí, že by on či jeho předchůdci jakýmkoliv způsobem brojili.
22. Nepodáním námitek bez objektivních důvodů se navrhovatel sám zbavil možnosti, aby jeho námitky směřující proti proporcionalitě napadené části OOP byly vypořádány příslušným správním orgánem. Po soudu nelze požadovat (a ten ani není v takové situaci oprávněn jako první k tomu), aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů na jedné straně (zde zájmu na rozvoji regionální dopravní infrastruktury) a ochrany vlastnictví navrhovatele na straně druhé, tedy posuzoval přiměřenost napadeného OOP ve vztahu k navrhovateli, pokud tuto úvahu před ním neprovedl z důvodu zaviněné pasivity navrhovatele příslušný správní orgán (viz citované rozsudky NSS č. j. 6 Ao 5/2011-43 a č. j. 10 As 183/2016-35, dále např. rozsudky NSS ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013-29, či ze dne 25. 11. 2015, č. j. 6 As 176/2015-31).
23. Navrhovatel konečně namítá, že odpůrce postupoval diskriminačně, když ve prospěch jednoho dotčeného vlastníka koridor zúžil, ale ve prospěch navrhovatele obdobným způsobem nepostupoval. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Především je třeba zdůraznit, že k úpravě koridoru ve vztahu k pozemku parc. č. XM přistoupil odpůrce na základě námitek vlastníka tohoto pozemku. Již tím je situace odlišná od pozemků navrhovatele, ke kterým žádné námitky nebyly uplatněny, a odpůrce tak neměl důvod se těmito pozemky podrobněji zabývat. Dále je z rozhodnutí o námitkách patrné, že důvodem pro vyhovění námitce byla existence stavebního povolení pro pozemek parc. č. XM. Stavební povolení

přítom představuje jeden z limitů využití území, které je třeba v procesu územního plánování respektovat. V případě pozemků navrhovatele však žádné rozhodnutí, jež by bylo třeba při přípravě napadeného OOP respektovat, neexistuje, resp. navrhovatel ani existenci žádného takového rozhodnutí netvrdí. Lze tak shrnout, že pozemky navrhovatele a pozemek parc. č. XM se nenacházely ve srovnatelné situaci, a postup odpůrce proto nelze pokládat za diskriminační.

Závěr a náklady řízení

24. Jelikož soud neshledal žádný z návrhových bodů důvodným a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, návrh na zrušení části opatření obecné povahy zamítl (§ 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s.).
25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Odpůrci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 8 228 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsí vyjádření k návrhu podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze dvou paušálních částek jako náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, vše zvýšeno o 21 % DPH ve výši 1 428 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 8 228 Kč je navrhovatel povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce odpůrce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.). Soud dodává, že odpůrce je malým městem, které nedisponuje odborným aparátem nezbytným pro pořízení územního plánu ani pro jeho obhajobu v soudním řízení. Tato činnost přesahuje rámec obvyklé úřední činnosti odpůrce, a náklady na právní zastoupení je proto třeba pokládat za účelně vynaložené (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, bod 29).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. ledna 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu